

Békéscsaba, 1891. október 21. – Békéscsaba, 1978. október 22.

Munkáscsaládban született, apja építőmunkás volt. Fia az elemi iskola elvégzése után asztalosnak tanult. 1918-ban belépett a Magyarországi Famunkások Szövetségébe, ott tisztségviselő lett. 1919-ben többször fellépett a munkásérdekek védelmében, a Tanácsköztársaság ideje alatt a város egyik asztalos üzemében termelési biztos volt. A román hadsereg Brassóba internálta, 1920-ban térhetett haza. Hazatérése után belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, helyi elnök lett. 1929-ben került a városi képviselő-testületbe és a megyei törvényhatósági bizottságba. 1925-ben kisipari engedélyt váltott ki. 1930-ban politikai funkcióiról lemondott, de a képviselő-testület és a megyei törvényhatóságnak tagja maradt. 1940-ben, majd 1944-ben is internálták. 1944 októberében a városi ideiglenes vezetőtanácsa a polgárőrség parancsnokává nevezte ki; 1949-ig a Belügyminisztérium állományában őrnagyi rangban rendőrparancsnok volt. Alapító tagja a város MKP szervezetének. Városi küldötként 1944. december 17-én választották be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1949 után faipari szövetkezetet szervezett, majd az általa létrehozott beruházási vállalat igazgatója volt. 1953-tól 1966. évi nyugdíjazásáig a helyi tanács városgazdálkodási osztály vezetője volt.